

Pritožba, ki jo je Carsten René Beul vložil 23. novembra 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 29. januarja 2016 v zadevi T-640/14, Beul/Parlament in Svet

(Zadeva C-53/16 P)

(2016/C 191/07)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnik: Carsten René Beul (zastopnika: H.-M. Pott in T. Eckhold, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Evropski parlament in Svet Evropske unije

Predlog

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sklep Splošnega sodišča Evropske unije z dne 23. novembra 2015;
- izpodbijano Uredbo (EU) št. 537/2014 razglasi za nično, podredno pa zadevo vrne v ponovno odločanje Splošnemu sodišču Evropske unije;
- drugima strankama v postopku naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka je s tožbo pred Splošnim sodiščem predlagala razglasitev ničnosti Uredbe (EU) št. 537/2014 ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o posebnih zahtevah v zvezi z obvezno revizijo subjektov javnega interesa in razveljavitvi Sklepa Komisije 2005/909/ES.

Tožeča stranka je v Nemčiji potrjen revizor (med drugim tudi zakoniti revizor v skladu s predpisi Velikega vojvodstva Luksemburg in Italijanske republike). Pristojna je za računovodsko poročanje glede javnih podjetij. Njeno dejavnost zakonitega revizorja v celoti nadzoruje revizorska zbornica, ki je pravna oseba javnega prava, katere člani so revizorji, ki volijo organe.

Izpodbijana uredba (v nadaljevanju: Uredba) določa, da zakonite revizorje pri reviziji javnih podjetij nadzira neodvisen organ, t.j. neodvisen od državnih navodil. V tem organu v nobenem primeru ne sme delovati aktivni revizor, nekdanji revizor pa le po poteku daljšega obdobja od zaključka opravljanja dejavnosti revizorja.

Tožeča stranka meni, da je nova ureditev pomanjkljiva. Trdi, da je Uredba v nasprotju s pravom Unije.

Splošno sodišče Evropske unije je njeno tožbo zavrglo kot nedopustno. Meni, da tožeča stranka ni pristojna za izpodbijanje Uredbe. Splošno sodišče to utemeljuje s tem, da se Uredba posamično ne nanaša na tožečo stranko, ker spada v krog oseb, na katere se norma nanaša abstraktno in ne more uveljavljati individualnih pravic.

Tožeča stranka pa trdi, da se norma nanjo nanaša neposredno in posamično. Zlasti naj bi bil krog naslovnikov norme odprt, nenazadnje tudi zato, ker je od izdaje Uredbe in od začetka veljavnosti poteklo obdobje, v katerem bi se lahko v krog strokovnjakov uvrstilo nedoločno število oseb.

Tožeča stranka navaja, da Splošno sodišče ni upoštevalo, da se norma nanjo nanaša neposredno in posamično. Zlasti naj bi bil krog strokovnjakov, upoštevan v kateremkoli obdobju, določen za izvedbo revizije, kot je določena v predpisih Unije. Da obstaja obdobje od izdaje do začetka veljavnosti, ne more biti odločilno za obstoj pravnega varstva.

Tožeča stranka dalje meni, da gre pri domnevi neobstoja posamične zadevnosti za vrzel v pravnem varstvu. Slednje je treba zapolniti ob upoštevanju Listine o temeljnih pravicah in Konvencije o temeljnih pravicah. Slednje je v pristojnosti in nadzoru sodišč Evropske unije, saj naj bi slednja ustvarila okoliščine, ki so privedle do vrzeli v pravnem varstvu.

⁽¹⁾ UL L 158, str. 77.

Pritožba, ki jo je ClientEarth vložila 1. februarja 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 13. novembra 2015 v združenih zadevah T-424/14 in T-425/14, ClientEarth/Evropska komisija

(Zadeva C-57/16 P)

(2016/C 191/08)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: ClientEarth (zastopniki: O. W. Brouwer, F. Heringa, J. Wolfhagen, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predloga

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

i. razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 13. novembra 2015, s katero je to:

- zavrnilo tožbe, ki jih je vložila pritožnica;
- pritožnici naložilo, naj nosi svoje stroške in plača stroške Evropske Komisije.

ii. Komisiji naloži plačilo stroškov, vključno s stroški morebitnih intervenientk.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica trdi, da je treba sodbo razveljaviti iz teh pritožbenih razlogov:

Prvi pritožbeni razlog: Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo, s tem da je priznalo obstoj splošne domneve v okviru člena 4(3), prvi pododstavek, Uredbe št. 1049/2001 ⁽¹⁾ v zvezi z zahtevanimi dokumenti.

Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo, ker je:

- i. napačno uporabilo sodno prakso Sodišča;
- ii. ni priznalo, da člen 17 od (1) do (3) PEU ni temelj za takšno splošno domnevo;
- iii. je sprejelo splošno domnevo v zvezi z nerazkritjem zahtevanih dokumentov ne da bi preverila obstoj dejanske in posebne škode;